

На нѣкои отъ мегданитѣ сжщо се правятъ опити за общитѣ, голѣмитѣ градски хорѣ. Но истинското веселие и лудориитѣ идваха на втората вечерь, когато въздухътъ изъ цѣлия градъ се наситѣше съ сладкия дѣхъ на ширата, когато и младо и старо вече почувствувахе праздника...

Следъ като се поуморѣха отъ играта презъ първата вечерь, всички бързаха да си починатъ. На берачкитѣ ще сложатъ сѣно или слама въ сайванта, кждето си лѣгаха, поставчиятъ пѣкъ се прибираще въ кораба.

Следъ като пропѣятъ втори пѣтли, поставчиятъ ставаше прѣвъ, събуждаше берачкитѣ, следъ малко и цѣлата кжща грѣмваше отъ глѣчове и хлопотене. Децата бързо се обличаха и неомити тичаха на постава, и тамъ се сгушваха между чергитѣ и завивкитѣ, защото биваше хладно. Домакинитѣ изнасяха пълна тенджерата съ гостба, сварена още отъ вечерьта, кошница съ хлѣбъ, пастърма, суджуци, сирене и др., запаляха фенеръ и къмъ четири часа вечерьта потеглюваха къмъ лозята. Понѣкога се събираха по нѣколко роднински или съседски кжщи заедно и образуваха, тѣй да се каже, задруга, за да си помогнатъ едни на други, по-скоро да обератъ лозята си. Въ такива случаи всички постави отъ задругата се събираха на опредѣлено мѣсто и трѣгваха дружно.

Въ поставитѣ, освенъ децата, насѣдваха и възрастнитѣ, само поставчиятъ вървѣше пешъ и водѣше биволитѣ, като въ едната ржка държеше запаления фенеръ...

\*

Още е тъмно, зорницата блѣщука силно съ синкавъ, кристаленъ блѣсъкъ; месечината, оцѣрбена